

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องความต้องการการแนะนำสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการการแนะนำ
สุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร และ
เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการแนะนำสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
กรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรเพศ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม
เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของ
นักเรียน ตอนที่ 2 เป็นความต้องการการแนะนำสุขภาพของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วยด้าน
บริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล บริการสนเทศ บริการให้คำปรึกษา บริการสุขภาพตาม
เอกัตบุคคล บริการติดตามผล และเนื้อหาทางสุขภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่
นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสหศึกษาที่ทำการสอนทั้งมัธยมศึกษา
ตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2538 สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร
จำนวน 800 คน ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์และเก็บรวบรวม
ด้วยตนเอง จำนวน 800 ฉบับ ซึ่งได้กลับคืนมาทั้งหมด 745 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.13 แล้วนำ
แบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส พี ซี
(Statistical Package For The Social Science Personal Computer) โดยหาค่าร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วจึงนำมาเปรียบเทียบความต้องการ
การแนะนำสุขภาพของนักเรียนโดยทดสอบค่า "ที" (t-test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

1.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษานาน กรุงเทพมหานคร ทั้งเพศชายและเพศหญิง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงส่วนใหญ่อายุระหว่าง 16-17 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.42 และร้อยละ 35.04 ตามลำดับ นักเรียนชายกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 50.53 และมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 49.47 นักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 48.25 และมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 51.75

1.2 สภาพการแนะแนว

โรงเรียนส่วนใหญ่มีการจัดบริการแนะแนวสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 82.15 ส่วนใหญ่นักเรียนเคยรับบริการแนะแนวสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 86.76 ส่วนผู้ให้การแนะแนวสุขภาพมากที่สุดนั้น นักเรียนชายระบุว่า เป็นครูประจำห้องพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 43.32 ครูสุขศึกษา คิดเป็นร้อยละ 37.70 สำหรับนักเรียนหญิงระบุว่าส่วนใหญ่เป็นครูประจำห้องพยาบาล ซึ่งเป็นร้อยละ 42.32 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงส่วนใหญ่ได้รับบริการแนะแนวสุขภาพจากห้องพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 62.30 และร้อยละ 56.33 ตามลำดับ นักเรียนชายระบุว่ากิจกรรมการแนะแนวสุขภาพที่จัดมากที่สุดคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 51.07 ส่วนนักเรียนหญิงระบุว่ากิจกรรมการแนะแนวสุขภาพที่จัดมากที่สุดคือ การตรวจสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 51.75 เมื่อมีปัญหาทางสุขภาพ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะปรึกษาพ่อแม่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 81.60 ร้อยละ 84.60 ตามลำดับ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงต้องการใช้ห้องพยาบาลในการรับบริการแนะแนวสุขภาพมากที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 83.20 และร้อยละ 87.10 ตามลำดับ ในการแนะแนวสุขภาพนักเรียนชายต้องการให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขแนะแนวสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 65.20 และครูประจำห้องพยาบาล ร้อยละ 59.10 นักเรียนหญิงต้องการให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขแนะแนวสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 66.00 และครูประจำห้องพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 53.90

2. ความต้องการการแนะแนวสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร

นักเรียนมีความต้องการการแนะแนวสุขภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ บริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล บริการสนเทศ บริการให้คำปรึกษา บริการสุขภาพ ตามเอกัตบุคคล บริการติดตามผลและเนื้อหาทางสุขภาพ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความต้องการการแนะแนวสุขภาพ ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัย เฉพาะประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ความต้องการการแนะแนวสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม สามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร

1.1 ความต้องการการแนะแนวสุขภาพของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากนักเรียนตระหนักว่าสุขภาพเป็นสิ่งสำคัญต่อคุณภาพชีวิตซึ่งการแนะแนวสุขภาพจะช่วยให้เด็กเรียน ดูแลเอาใจใส่สุขภาพดีขึ้น ดังที่สุชาติ โสมประยูร (2536) กล่าวไว้ว่า การแนะแนวสุขภาพนั้นสามารถช่วยให้เด็กเรียนรู้และยอมรับสภาพและปัญหาสุขภาพของตนเอง พร้อมทั้งยอมรับคำแนะนำของครู เพื่อนำไปปรับปรุงพฤติกรรมสุขภาพทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติ (KAP) ของตนให้ดียิ่งขึ้นและการที่นักเรียนยังมีความต้องการการแนะแนวสุขภาพในระดับมากอยู่ทั้ง ๆ ที่โรงเรียนมีการจัดบริการแนะแนวสุขภาพแล้วก็ตาม แต่การจัดบริการแนะแนวสุขภาพของโรงเรียน อาจจะให้บริการไม่ทั่วถึงและเนื้อหาการให้บริการแนะแนวสุขภาพมีน้อยไม่ครอบคลุมเพียงพอก็ได้ นอกจากนี้ในสภาพปัจจุบัน ปัญหาโรคภัยไข้เจ็บมีมากขึ้นและมีโรคใหม่ ๆ หลายโรคเกิดขึ้น จึงทำให้เด็กเรียนมีความสนใจในการดูแลสุขภาพของตนเองมากขึ้นอีกด้วยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภลักษณ์ กุลโรวิท (2524) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเขตการศึกษา 3 ร้อยละ 80.87 สนใจเนื้อหาในหลักสูตรสุขภาพศึกษาและงานวิจัยของ สายพิมพ์ ประสิทธิ์วงษ์ (2527) พบว่า ความสนใจในการเรียนรู้ด้านสุขภาพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอน

ปลายในกรุงเทพมหานคร โดยส่วนรวมมีความสนใจในการเรียนรู้ด้านสุขภาพอยู่ในระดับสนใจ และงานวิจัยของสุภาภรณ์ สิทธิคง (2528) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษา ในกรุงเทพมหานครมีการดูแลสุขภาพตนเองอยู่ในเกณฑ์ดี และงานวิจัยของอัจรา เกิดมงคล (2528) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีการดูแลสุขภาพอยู่ในเกณฑ์ดี

1.2 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีความต้องการการแนะแนวสุขภาพดังต่อไปนี้

1.2.1 ด้านบริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล

นักเรียนมีความต้องการการแนะแนวสุขภาพระดับมากในข้อต่อไปนี้

(1) การสำรวจปัญหาสุขภาพของนักเรียน ($\bar{X} = 2.98$)

(2) โรงเรียนเก็บข้อมูลด้านสุขภาพของนักเรียนเป็นความลับ

($\bar{X} = 2.89$)

(3) โรงเรียนแจ้งภาวะทางสุขภาพให้นักเรียนทราบ

($\bar{X} = 2.78$)

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสำรวจปัญหาสุขภาพของนักเรียน เป็นบริการที่ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสรับทราบปัญหาสุขภาพของตนเองมากยิ่งขึ้น และคาดว่าจะได้รับบริการความช่วยเหลือจากโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรวิ ทรัพย์มี และ จุริวาทิกทินกร (2527) ที่พบว่านักเรียนเสนอแนะให้มีการสำรวจนักเรียนที่มีปัญหาหรือต้องการความช่วยเหลือ สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพของตนเองนั้นตัวนักเรียนมักไม่ต้องการให้มีการเปิดเผย นักเรียนจึงมีความต้องการให้โรงเรียนเก็บข้อมูลด้านสุขภาพของนักเรียนเป็นความลับ โดยมีความต้องการให้โรงเรียนแจ้งภาวะสุขภาพให้ตนเองทราบเท่านั้น

1.2.2 ด้านบริการสนเทศ

นักเรียนมีความต้องการการแนะแนวสุขภาพระดับมากในข้อต่อไปนี้

(1) โรงเรียนจัดนิทรรศการเกี่ยวกับเรื่องการส่งเสริมและ

รักษาสุขภาพ ($\bar{X} = 2.87$)

(2) โรงเรียนจัดศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารทางสุขภาพให้แก่

นักเรียน ($\bar{X} = 2.86$)

(3) โรงเรียนจัดทำป้ายเสนอแนะเกี่ยวกับสุขภาพ ($\bar{X} = 2.78$)

(4) โรงเรียนเชิญวิทยากร ผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยายหรือให้

ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ ($\bar{X} = 2.78$)

การที่นักเรียนต้องการให้โรงเรียนจัดนิทรรศการเกี่ยวกับเรื่อง การส่งเสริมและรักษาสุขภาพอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากการจัดนิทรรศการนั้นเป็นวิธีที่ดึงดูดความสนใจนักเรียน อ่านง่าย รับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ได้ง่าย มีความหลากหลาย ได้เห็นภาพชัดเจนและมีความสวยงาม ส่วนการที่นักเรียนต้องการให้โรงเรียนจัดศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารทางสุขภาพให้แก่ นักเรียน และจัดทำป้ายเสนอแนะเกี่ยวกับสุขภาพ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียน ต้องการทราบข้อมูลข่าวสาร ให้ทันกับเหตุการณ์ปัจจุบันและความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสื่อ เนื่องจากในปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ ยุคแห่งการสื่อสารไร้พรมแดน เป็นยุคข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยีทางด้านสื่อสารต่าง ๆ ได้มีบทบาทอย่างมากในการดำรงชีวิตประจำวัน การได้รับข้อมูลข่าวสารทางด้านสุขภาพอย่างสม่ำเสมอและทันกับเหตุการณ์ปัจจุบัน จะทำให้นักเรียน สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สำหรับนักเรียนต้องการให้โรงเรียนเชิญวิทยากร ผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยายหรือให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอยู่ในระดับ มากเช่นเดียวกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนต้องการเปลี่ยนบรรยากาศ ในการได้รับความรู้ ทางด้านสุขภาพซึ่งมีหลายหลากวิธี

1.2.3 ด้านบริการให้คำปรึกษา

นักเรียนมีความต้องการการแนะแนวสุขภาพในระดับมากในข้อต่อไปนี้

(1) โรงเรียนจัดบริการให้คำปรึกษาด้านสุขภาพที่เหมาะสม

กับเพศและวัย ($\bar{X} = 2.98$)

(2) โรงเรียนจัดห้องแนะแนวสุขภาพให้เป็นสัดส่วน

($\bar{X} = 2.84$)

(3) คำปรึกษาทางด้านสุขภาพจากครูพยาบาลหรือครูอนามัย

โรงเรียน ($\bar{X} = 2.83$)

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความต้องการของแต่ละเพศและวัยมีความแตกต่างกัน และนักเรียนต้องการรู้จักและเข้าใจตนเอง ต้องการรับบริการให้ตรงกับความต้องการและความต้องการอย่างแท้จริง อีกทั้งนักเรียนวัยนี้เป็นวัยที่เรียกว่าวัยรุ่น เป็นวัยที่อยากรู้

อยากเห็น ช่างสังเกตและมีข้อสงสัยมาก เมื่อประสบกับปัญหาอาจจะไม่กล้าที่จะซักถามครูขณะ
 ที่อยู่ในห้องเรียน จึงต้องการที่จะปรึกษาเป็นการส่วนตัวและต้องการให้โรงเรียนจัดห้องแนะแนว
 สุขภาพให้เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ ส่วนการที่นักเรียนต้องการคำปรึกษาทางด้านสุขภาพจากครู
 พยาบาลหรือครูอนามัยโรงเรียนนั้น อาจเนื่องมาจากครูพยาบาลหรือครูอนามัยโรงเรียน เป็น
 ผู้ที่มีพื้นฐานทางการพยาบาลโดยตรง มีความชำนาญทางการพยาบาล มีประสบการณ์ สามารถนำ
 ความรู้ทางด้านสุขภาพและทางการพยาบาลมาประยุกต์ใช้ในการจัดบริการแนะแนวสุขภาพ จึงทำ
 ให้นักเรียนมีความต้องการการแนะแนวสุขภาพจากครูพยาบาลหรือครูอนามัยโรงเรียนอยู่ใน
 ระดับมาก

1.2.4 ด้านบริการสุขภาพตามเอ็กต์มูคผล

นักเรียนมีความต้องการแนะแนวสุขภาพระดับมากในข้อต่อไปนี้

(1) โรงเรียนร่วมมือกับหน่วยงานสาธารณสุขในการช่วยเหลือ

นักเรียนที่มีปัญหาสุขภาพ ($\bar{X} = 2.97$)

(2) โรงเรียนจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับความสนใจและความ

ต้องการของนักเรียน ($\bar{X} = 2.96$)

(3) โรงเรียนจัดตัวนักเรียนที่มีปัญหาทางสุขภาพให้ได้รับการ

ตรวจรักษาจากแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ($\bar{X} = 2.96$)

การที่นักเรียนต้องการให้โรงเรียนร่วมมือกับหน่วยงานสาธารณสุข

ในการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาสุขภาพและโรงเรียนจัดตัวนักเรียนที่มีปัญหาทางสุขภาพให้ได้รับ
 การตรวจรักษาจากแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง อาจเนื่องมาจากหน่วยงานสาธารณสุขมี

ความพร้อมทางด้านเจ้าหน้าที่และอุปกรณ์ มากกว่าโรงเรียน ในการที่จะช่วยเหลือนักเรียนให้ได้
 รับบริการสุขภาพอย่างสะดวก ครอบคลุมและทั่วถึง และเจ้าหน้าที่ทางสาธารณสุขก็จะมีแพทย์

หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางซึ่งนักเรียนต้องการการรักษาที่ถูกต้องเฉพาะ หายเร็วและมีประสิทธิภาพ

ในการรักษา อีกทั้งวัยรุ่นเป็นวัยที่ยึดมั่นในอุดมการณ์ ปรัชญาชีวิตของตนเอง มีความต้องการ
 และปรารถนาสิ่งใหม่ ๆ (สุชา จันทรเฒ, 2529) มีผลให้วัยรุ่นต้องการศึกษาสิ่งต่าง ๆ จาก

แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพก็เช่นเดียวกัน เด็กวัยนี้จึงมีความสนใจที่จะยอม
 รับคำแนะนำจากแพทย์ พยาบาลและเจ้าหน้าที่อนามัย ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับสุขภาพและนำ

คำแนะนำเหล่านั้นไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ส่วนการที่นักเรียนต้องการให้โรงเรียนจัดกิจกรรม

ให้เหมาะสมกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน อาจเนื่องมาจากพื้นฐานของแต่ละเพศ และวัยนั้นมีความแตกต่างกัน ดังนั้นความต้องการและความสนใจของนักเรียนย่อมจะแตกต่างกัน ออกไปตามเพศและวัยด้วย

1.2.5 ด้านบริการติดตามผล

นักเรียนมีความต้องการแนะแนวสุขภาพระดับสุขภาพในข้อต่อไปนี้

(1) โรงเรียนช่วยเหลือและติดตามผลการรักษาเมื่อนักเรียน

เจ็บป่วย ($\bar{X} = 2.98$)

(2) เจ้าหน้าที่สาธารณสุขรายงานผลการตรวจสุขภาพและให้

คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตน ($\bar{X} = 2.97$)

(3) โรงเรียนติดตามผลทางด้านสุขภาพของนักเรียน หลังจาก

ได้รับการแนะแนวสุขภาพ ($\bar{X} = 2.85$)

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบริการติดตามผลนี้เป็นการประเมินว่า เมื่อทางโรงเรียนให้การช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาแล้ว ผลที่ได้ดีขึ้นมากน้อยเพียงใด หากนักเรียนยังประสบกับปัญหานั้นอยู่ ก็จะได้รับ การช่วยเหลือและแก้ไขต่อไปเป็นการให้ความช่วยเหลือที่ต่อเนื่อง อีกทั้งนักเรียนยังสามารถมีส่วนร่วมในการประเมินสุขภาพตนเองและนำผลการประเมินนั้นไปปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นสิ่งสนับสนุน ส่งเสริมให้นักเรียนมีสุขภาพดีในที่สุด นอกจากนี้ทางโรงเรียนสามารถนำผลการประเมินนี้มาปรับปรุงในการให้บริการในครั้งต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

1.2.6 ด้านเนื้อหาทางสุขภาพ

1.2.6.1 เรื่องสุขภาพส่วนบุคคล

นักเรียนมีความต้องการการแนะแนวสุขภาพระดับ

มากในข้อต่อไปนี้

(1) การพัฒนาบุคลิกภาพ ($\bar{X} = 3.32$)

(2) การเปลี่ยนแปลงร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น

($\bar{X} = 3.30$)

(3) การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ($\bar{X} = 3.29$)

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนอยู่ในวัยที่กำลังเจริญเติบโตและมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเกิดขึ้นเสมอ เป็นวัยที่รักสวยรักงาม ต้องการให้ทุกคนสนใจ และเกิดความกลัวว่าบุคลิกภาพของตนเองไม่ดีพอ อีกทั้งวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ที่แตกต่างไปจากวัยเด็กทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายจะเห็นได้ชัดมากที่สุด นักเรียนจึงมีความสนใจในการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของตนเองมาก ซึ่งเฮอร์ล็อก (Hurlock, 1959 อ้างถึงใน นฤมล เจริญกุล, 2530) ได้กล่าวไว้ว่า นักเรียนในวัยนี้เป็นวัยที่ยังคงสำรวจหาความสนใจของตนเอง เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายอย่างรวดเร็ว เพื่อเข้าสู่ภาวะทางเพศ จึงเกิดความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับเรื่องราวของร่างกาย นอกจากนี้นักเรียนยังต้องการที่จะรักษาสุขภาพให้สมบูรณ์ มีร่างกายที่สง่างาม ไม่พอมหรืออ้วนจนเกินไป จึงต้องการการแนะนำดูแลสุขภาพการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพอยู่ในระดับมากด้วย

1.2.6.2 เรื่องเพศศึกษา

นักเรียนมีความต้องการแนะนำสุขภาพระดับมาก

ในข้อต่อไปนี้

(1) การปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนต่างเพศ

($\bar{X} = 3.22$)

(2) การเปลี่ยนแปลงทางเพศสำหรับวัยรุ่น

($\bar{X} = 3.06$)

(3) โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ($\bar{X} = 2.86$)

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความต้องการค้นหาเอกลักษณ์ของตนเองและสร้างความนับถือในตนเอง มีพฤติกรรมทางสังคมมากขึ้นและกว้างขึ้น ต้องการเรียนรู้และมีบทบาทในสังคม (คณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมและดูแลเด็กวัยรุ่น, 2535) กว้างขวางมากขึ้น การคบเพื่อนเป็นความต้องการประการหนึ่งของวัยรุ่น และต้องการคบเพื่อนต่างเพศด้วย นักเรียนอาจไม่สามารถปรับตัวได้ดีหรือปรับตัวไม่ได้ จึงต้องการคำแนะนำจากครูเพื่อปรับปรุงความสัมพันธ์และปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนต่างเพศได้ นอกจากนี้นักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและจิตใจที่ค่อนข้างไวเรียกว่า แดกหนุ่มเนื้อสาว จึงมีความสนใจอยากรู้เรื่องราวเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเพศด้วย ดังที่

สุชาติ โสภประยูร และวรรณิ โสภประยูร (2521) กล่าวว่า วัยรุ่นนอกจากจะมีการเจริญเติบโต ทุก ๆ ทางตามธรรมชาติของมนุษย์แล้ว ยังมีความเจริญเติบโตทางเพศเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย มีความสนใจต่อเพศตรงข้าม อยากมีคู่รัก มีความรู้สึกทางเพศ เด็กวัยรุ่นจึงจำเป็นต้องศึกษาและ ทาความเข้าใจกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ เกี่ยวกับเรื่องเพศนี้ให้ดี

ส่วนโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ นักเรียนอาจจะเกิด ความกลัวในอันตรายเป็นของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จากการทำนักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยง เช่น มี เพศสัมพันธ์กับโสเภณี ร้อยละ 22.8 (กิตติ พุฒิกานนท์ และคณะ 2536) และอัตราส่วนการไ้ ดุงยงอนามัยยังอยู่ในระดับต่ำ (นิภา มนูญิจู, 2535) นอกจากนี้นักเรียนอาจจะมีความรู้เกี่ยวกับ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย จึงมีความต้องการแนะนำสุขภาพในระดับมาก ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของวิภา กระแสร์กุลรัตน์ (2530) ที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ และงานวิจัยของกิบสัน และโปแลนด์ (Giblin and Poland, 1985) ที่พบว่านักเรียนที่มีอายุมากกว่า มักมีปัญห ทางด้านโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และต้องการข้อมูลเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

1.2.6.3 เรื่องสุขภาพจิต

นักเรียนมีความต้องการการแนะนำสุขภาพพระดับ มากในข้อต่อไปนี้

(1) มนุษย์สัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.39$)

(2) การปรับตัว ($\bar{X} = 3.23$)

(3) ความเครียด ($\bar{X} = 2.98$)

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนอยู่ในวัยที่มีบทบาทน สังคมมากขึ้น มีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน และเป็นวัยที่ให้ความสำคัญและต้องการเพื่อนมากที่สุด นักเรียนอาจจะไม่ทราบวิธีสร้างมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี ซึ่งเป็น สาเหตุหนึ่งที่จะทำให้นักเรียนขาดเพื่อนได้ ดังนั้นจึงมีความต้องการการแนะนำอยู่ในระดับมาก อีกประการหนึ่ง โดยเหตุที่วัยรุ่นกำลังอยู่ในระหว่างการเปลี่ยนแปลงงมห่ม ๆ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ การอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมมักจะก่อปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นเสมอ ทำให้นักเรียน รู้สึกหนักใจงานการปรับตัวให้เข้ากับสังคมซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ก่อให้เกิดความเครียดขึ้นมาได้ ดังที่ สุรางค์ ใศวตระกูล (2533) กล่าวว่าไว้ว่าความตึงเครียดของอารมณ์วัยรุ่น บางครั้งอาจจะ

เนื่องมาจากการปรับตัวเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายความไม่ชอบหรือไม่พอใจในการเปลี่ยนแปลง วัยรุ่นที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวมักจะมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพจิต คือมักจะมีความรู้สึกซึมเศร้า (Depression) นอกจากนี้ก็เรียนอาจจะประสบกับปัญหาการปรับตัวทางด้านการเรียน จึงทำให้เกิดความเครียด ความวิตกกังวลได้มาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสารธร คาร์ตันี (2522) และงานวิจัยของอัมพร รัตระกูล และเจตสันต์ แดงสุวรรณ (2524) ที่พบว่าปัญหาทางสุขภาพจิตของนักเรียนที่พบบ่อยที่สุดคือปัญหาการเรียน

1.2.6.4 เรื่องสุขภาพผู้บริโภค

นักเรียนมีความต้องการการแนะนำสุขภาพระดับ

มากในข้อต่อไปนี้

(1) การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ทางสุขภาพ

($\bar{X} = 3.24$)

(2) การเลือกใช้บริการทางสาธารณสุข

($\bar{X} = 3.21$)

(3) การคุ้มครองผู้บริโภคทางสาธารณสุข

($\bar{X} = 3.19$)

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนกำลังเป็นวัยที่รักสวยรักงาม สนใจในตนเองมีความเอาใจใส่ในเรื่องเสื้อผ้า พิถีพิถันในการแต่งกาย มีความสนใจในเรื่องสุขภาพจะมีความระมัดระวังในเรื่องการกิน การนอน ความสะอาดและการป้องกันโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ ดังที่สมาคมการศึกษาแห่งชาติ (National Education Association) ของสหรัฐอเมริกา (อ้างถึงในสุชา จันทรเฒ, 2529) ได้ค้นคว้ารวบรวมความต้องการของวัยรุ่นไว้ 10 ประการ ซึ่งมีประการหนึ่งกล่าวไว้ว่า เด็กหนุ่มสาวทุกคนต้องการทราบถึงวิธีจ่ายและใช้สิ่งของ ตลอดจนบริการต่างๆ อย่างฉลาด กล่าวคือ ต้องการขบคิดปัญหาทางเศรษฐกิจของตน เป็นผู้บริโภคสิ่งที่เป็นประโยชน์ เด็กวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับสังคมมากขึ้น เด็กจึงต้องพบกับปัญหาทางเศรษฐกิจ ทำให้เกิดความต้องการที่จะทราบถึงวิธีที่ดำเนินการซื้อสินค้า การรับบริการของสังคมต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ก็เรียนอาจจะต้องการคุณภาพสินค้าที่ดี แต่เนื่องจากปัจจุบันมีการโฆษณาสินค้าผ่านสื่อมวลชนในรูปแบบต่าง ๆ มากมาย อาจจะทำให้เด็กเรียนเกิดความสับสนและเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ตามอิทธิพลของการโฆษณา อันเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับงาน

วิจัยของ มณศิรา ชุนวงษ์ (2529) ที่พบว่า นักเรียนเลือกปฏิบัติในข้อที่ว่า "เลือกซื้อสินค้าอุปโภคและบริโภค ที่มีการโฆษณาตราค่าและมีของแถม" ในระดับที่มากที่สุด ซึ่งจัดว่าเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้นนักเรียนจึงมีความต้องการแนะแนวที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น

1.2.6.5 เรื่องอื่น ๆ

นักเรียนต้องการการแนะแนวสุขภาพระดับมากใน

ข้อต่อไปนี้

(1) การใช้จ่าย ($\bar{X} = 3.31$)

(2) การป้องกันการติดยาเสพติด ($\bar{X} = 3.31$)

(3) การสร้างภูมิคุ้มกันโรค ($\bar{X} = 3.25$)

(4) การป้องกันอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.25$)

นักเรียนต้องการการแนะแนวนข้อการใช้จ่ายระดับ

มาก อาจเนื่องมาจาก ขาดความรู้และต้องการทราบวิธีการใช้จ่ายที่ถูกต้อง เนื่องจากต้องการความปลอดภัยในการใช้จ่าย ซึ่งถ้าหากมีความผิดพลาดอาจก่อให้เกิดอันตรายถึงชีวิตได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรชัย ปาจารย์วงศ์ (2528) ที่พบว่านักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับการใช้จ่ายพอสมควร ส่วนนักเรียนต้องการการแนะแนวนเรื่องป้องกันการติดยาเสพติดอาจเนื่องมาจากปัจจุบันได้มีปัญหการแพร่ระบาดของยาเสพติดมากขึ้น จากข้อมูลนักเรียนที่เข้ารับการบำบัดรักษาเสพติดในปี 2533-2536 พบว่า มีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งในปี 2536 มีจำนวน 2,307 คน (ป.ป.ส., 2537) นอกจากนี้ข้อมูลของกระทรวงศึกษาธิการปี 2538 ก็ยังพบว่านักเรียนนักศึกษาใช้จ่ายเสพติดถึงจำนวน 10,978,144 คน (จากการเก็บข้อมูลจากสถานศึกษาทั่วประเทศ 36,747 แห่ง) อีกทั้งนักเรียนอาจจะตระหนักถึงอันตรายของยาเสพติดมากขึ้น จึงต้องการแนะแนวสุขภาพอยู่ในระดับมาก

นักเรียนต้องการการแนะแนวนเรื่องการสร้างภูมิคุ้มกันโรคอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากในปัจจุบันมีโรคใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมาย ทำให้รับรู้ว่าการเสี่ยงต่อการเกิดโรครามีมากขึ้น อีกทั้งนักเรียนอาจยังไม่แน่ใจว่าตนเองเคยรับบริการการสร้างภูมิคุ้มกันโรคมาก่อนหรือไม่ เช่น การฉีดวัคซีนป้องกันโรคบาดทะยัก วัณโรค อีสุกอีใส เป็นต้น จึงมีความต้องการที่จะรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างภูมิคุ้มกันโรคอยู่ในระดับมาก ส่วนการที่นักเรียนต้องการแนะแนวเรื่องการป้องกันอุบัติเหตุในระดับมาก อาจเนื่องมาจากอุบัติเหตุเกิดขึ้นมากและเป็นประจำทุกวัน ซึ่ง

วัยรุ่นและวัยทำงานจะมีอัตราเสี่ยงสูงกว่าวัยอื่น ๆ สถิติที่ได้จากทั่วประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนา พบว่า อุบัติเหตุบนถนนเกิดขึ้นกับคนอายุในวัยรุ่นและเยาวชน (15-24 ปี) เกือบร้อยละ 50 (วิจิตร บุญยะโพธิ์, 2536) นอกจากนี้นักเรียนอาจจะขาดความรู้เกี่ยวกับทางด้านสวัสดิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิตร เจียรสุธรรมพร (2535) ที่พบว่า ความรู้เกี่ยวกับสวัสดิภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยส่วนรวม มีความรู้อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 41.0 รองลงมา มีความรู้ในระดับขั้นต่ำ ร้อยละ 31.9 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนจำนวนมากที่มีความรู้ที่อยู่ในระดับที่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ

2. การเปรียบเทียบความต้องการการแนะนำสุขภาพระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความต้องการการแนะนำสุขภาพโดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก นักเรียนมีความตระหนักถึงความสำคัญของสุขภาพ ต้องการเป็นบุคคลที่มีสุขภาพดีและต้องการความช่วยเหลือในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพ เนื่องจากนักเรียนกำลังเป็นวัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงทุก ๆ ด้านทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม สนใจที่จะเรียนรู้สิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ สนใจรูปร่างและรู้จักเอาใจใส่ตนเองมากขึ้นและเป็วัยที่เริ่มเห็นความสำคัญของการมีสุขภาพดี ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจในการดูแลสุขภาพตนเองและเลือกให้คำแนะนำ โดยจะเลือกในสิ่งที่น่าความพอใจมาให้และไม่รับในสิ่งที่เขาไม่ชอบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายพิน ประสิทธิ์วงษ์ (2527) พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจในการเรียนรู้ด้านสุขภาพไม่แตกต่างกันและงานวิจัยของ สุภาภรณ์ สิทธิคง (2528) พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีการดูแลสุขภาพตนเองอยู่ในเกณฑ์ดี ไม่มีความแตกต่างกัน และงานวิจัยของ สุพล ศรอารา (2536) พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความต้องการเกี่ยวกับการจัดบริการแนะนำสุขภาพไม่แตกต่างกัน

3. เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เปรียบเทียบความต้องการการแนะนำสุขภาพของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังต่อไปนี้

3.1 นักเรียนชายมีความต้องการแนะแนวสุขภาพมากกว่านักเรียนหญิงในด้าน

3.1.1 ด้านบริการสนเทศ

จากการวิจัยพบว่านักเรียนมีความต้องการแนะแนวสุขภาพมากกว่านักเรียนหญิงข้อดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนจัดศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารทางสุขภาพให้แก่
นักเรียน
2. โรงเรียนจัดให้มีบริเวณหรือศูนย์บริการสนเทศด้านสุขภาพ
อย่างเป็นระบบ
3. โรงเรียนจัดรวบรวมรายชื่อ หรือสถานบริการต่าง ๆ
เกี่ยวกับสุขภาพแล้วแจ้งให้นักเรียนทราบ

ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากนักเรียนชายมีความสนใจและตระหนักถึงความสำคัญของสุขภาพเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งในปัจจุบันวิทยาการทางด้านสื่อสาร สื่อมวลชนต่าง ๆ มีการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลทางสุขภาพมากขึ้นและมีการจัดกิจกรรมในโรงเรียน เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ การทำค่ายรักษาเกี่ยวกับสุขภาพ การตรวจสุขภาพ จึงทำให้นักเรียนชายหันมาเอาใจใส่ เกี่ยวกับสุขภาพมากยิ่งขึ้นดังนั้นจึงมีความต้องการที่จะแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งบริการข้อมูลทางด้านสุขภาพดังกล่าวมากกว่านักเรียนหญิง

3.1.2 ด้านเนื้อหาทางสุขภาพ

3.1.2.1 เรื่องสุขภาพส่วนบุคคล

จากการวิจัยพบว่านักเรียนชายมีความต้องการแนะแนวสุขภาพมากกว่านักเรียนหญิงข้อดังต่อไปนี้

1. สุขภาพปากและฟัน
2. สุขภาพของหูและการได้ยิน

ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก นักเรียนชายมีปัญหาทางสุขภาพเกี่ยวกับปากฟัน และหู มากขึ้นจึงทำให้ จากงานวิจัยของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุขพบว่า โรคที่ตรวจพบมากเป็นอันดับแรกคือ ฟันผุ คิดเป็นร้อยละ 47.2 และโรคและภาวะผิดปกติที่ตรวจพบในช่องหูมากเป็นอันดับแรกคือ จีหูอุดตันคิดเป็นร้อยละ 6.1 รองลงมาคือ การได้ยินผิดปกติ คิดเป็นร้อยละ 5.3 นักเรียนชายได้เห็นความสำคัญและเอาใจใส่สุขภาพปากฟันและหู

มากขึ้น ต้องการเป็นบุคคลที่มีสุขภาพดี ไม่เป็นบุคคลทุพพลภาพ ซึ่งเมื่อนักเรียนมีปัญหาทางสุขภาพแล้วสนใจทางสุขภาพมากขึ้น ตระหนักถึงความสำคัญของสุขภาพมากขึ้นจึงมีความต้องการการแนะนำสุขภาพในข้อนี้ระดับมาก

3.1.2.2 เรื่องเพศศึกษา

จากการวิจัยพบว่านักเรียนชายมีความต้องการการแนะนำสุขภาพมากกว่านักเรียนหญิงในข้อ "สุขบัญญัติสำหรับวัยวาระสืบพันธุ์" ทั้งนี้อาจจะเป็นเนื่องจากนักเรียนชายความสนใจในการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของตนเอง และเป็นเรื่องใกล้ตัวที่ทาให้นักเรียนชายสนใจมากกว่านักเรียนหญิง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถ ปิตานนท์ (2528) พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นในด้านสุขบัญญัติเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 นักเรียนหญิงมีความต้องการแนะนำสุขภาพมากกว่านักเรียนชายในด้าน

3.2.1 ด้านบริการให้คำปรึกษา

จากการวิจัยพบว่านักเรียนหญิงมีความต้องการการแนะนำสุขภาพมากกว่านักเรียนชายในข้อ "ให้โรงเรียนจัดห้องแนะนำสุขภาพให้เป็นสัดส่วน" ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก ค่านิยมและวัฒนธรรมไทยได้อบรมให้เป็นกุลสตรี มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย นอกจากนี้เพศหญิงยังเป็นเพศที่มีความละเอียดอ่อน ช่างสังเกต ดังนั้นเพศหญิงจึงมักจะมีปัญหา มากกว่าเพศชาย เมื่อมีปัญหา นักเรียนหญิงอาจจะไม่กล้าถามตรง ๆ เนื่องจากมีความเขินอาย ต้องการให้คำปรึกษานั้นเป็นความลับระหว่างครูผู้ให้การแนะนำสุขภาพและตัวนักเรียนเอง ดังนั้นการจัดห้องแนะนำสุขภาพได้เป็นสัดส่วนจะทาให้นักเรียนหญิงมีความมั่นใจและพร้อมที่จะมารับบริการสุขภาพจากครู เมื่อมีปัญหาทางสุขภาพมากขึ้น

3.2.2 ด้านเนื้อหาทางสุขภาพ

3.2.2.1 เรื่องสุขภาพส่วนบุคคล

จากการวิจัยพบว่านักเรียนหญิงมีความต้องการการแนะนำสุขภาพมากกว่านักเรียนชายในข้อ "การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น" ทั้งนี้ อาจจะเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายอย่างรวดเร็ว จึงทาให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับเรื่องราวของร่างกาย การเจริญเติบโตตามวุฒิภาวะ อีกทั้งเมื่อประสบกับสภาวะ

เช่นนี้นักเรียนหญิงมากกว่าที่จะชักถามในห้องเรียนเนื่องจากเกิดความอาย จึงมีความต้องการแนะนำสุขภาพอยู่ในระดับมากกว่านักเรียนชาย

3.2.2.2 เรื่องเพศศึกษา

จากการวิจัยพบว่านักเรียนหญิงมีความต้องการแนะนำสุขภาพมากกว่านักเรียนชายในข้อ "การมีประจำเดือน" ทั้งนี้อาจจะเป็นเนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้านทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม โดยจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายจะเห็นได้ชัดที่สุดเท่าที่นักเรียนหญิงมีความสนใจในการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของตนเอง ในเรื่องการมีประจำเดือน ซึ่งนักเรียนชายไม่มีประจำเดือน และอาจเกิดความอายไม่กล้าซักถามขณะครูสอน จึงมีความต้องการแนะนำสุขภาพในข้อนี้อยู่ในระดับมากกว่านักเรียนชาย

3.2.2.3 เรื่องสุขภาพจิต

จากการวิจัย พบว่านักเรียนหญิง มีความต้องการแนะนำสุขภาพมากกว่านักเรียนชายในข้อ "ความวิตกกังวล" ทั้งนี้อาจเป็นเนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อที่จะต้องเผชิญกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ทั้งการด้านร่างกาย ความสนใจ ความรู้สึก อารมณ์และการปรับตัวให้เข้ากับความคาดหวังของสังคม และเพศหญิงเป็นเพศที่อ่อนไหวง่าย มีความรู้สึกหวาดหวั่นรู้สึกไม่มั่นคงมากกว่าเพศชาย อันจะส่งผลให้เกิดความตึงเครียด กระวนกระวายใจ ก่อให้เกิดความวิตกกังวลสูงมากกว่าเพศชาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลักขณา มูลศรี (2534) พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีบทบาททางเพศต่างกัน มีความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .001 และงานวิจัยของ สุพล ศรอารา (2536) พบว่านักเรียนหญิงมีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการบริการแนะนำสุขภาพด้านเนื้อเรื่องที่ทำกรแนะนำสุขภาพมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องสุขภาพจิต

3.2.2.4 เรื่องอื่น ๆ

จากการวิจัยพบว่านักเรียนหญิงมีความต้องการการแนะนำสุขภาพมากกว่านักเรียนชายในข้อ "โรคเอดส์" ทั้งนี้อาจเป็นเนื่องจาก สถานการณ์ปัจจุบันเกี่ยวกับโรคเอดส์กำลังเป็นที่สนใจของทุกหน่วยงาน โดยเฉพาะในกระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับโรคเอดส์ลงในแบบเรียนวิชาสุขศึกษา และให้ครูผู้สอนสอดแทรกในทุกราย

วิชาและทุกครั้งที่มีโอกาส (แผนป้องกันโรคเอดส์ในสถานศึกษา 2535-2539 ระดับมัธยมศึกษา) ตลอดจนสื่อมวลชนต่าง ๆ ต่างก็ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์กันมากมาย เพื่อให้ประชาชน นักเรียน นักศึกษาได้ตระหนักถึงอันตรายของโรคเอดส์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ระพีพรรณ ศรีสุข (2536) พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยส่วนรวม แต่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ในรายชื่อ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนหญิงมีความสนใจในข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์จาก แหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับมากกว่านักเรียนชาย จึงทำให้ความต้องการการแนะแนวสุขภาพอยู่ใน ระดับมากกว่านักเรียนชายด้วย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรจะมีการจัดห้องแนะแนวสุขภาพให้เป็นสัดส่วน เพื่อที่จะให้นักเรียนมีความ มั่นใจในการรับบริการมากยิ่งขึ้น
2. ควรจะมีการจัดให้มีชั่วโมงแนะแนวสุขภาพขึ้นเพื่อให้บริการแนะแนวสุขภาพ ครอบคลุม และทั่วถึงนักเรียนทุกคน และควรจะมีการจัดบริการนี้อย่างต่อเนื่อง
3. ทางโรงเรียนควรจะมีการให้ความรู้ทางด้านสุขภาพ โดยผ่านสื่อต่าง ๆ ถ้าเป็น ไปได้โรงเรียนควรจะมีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อเป็นการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง รวดเร็วและ น่าสนใจแก่นักเรียน เช่นการใช้คอมพิวเตอร์ วิดีทัศน์ ฉายสไลด์ เป็นต้น
4. ควรจะมีการติดต่อขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น ๆ ในการจัดบริการแนะแนว สุขภาพแก่นักเรียน เช่น การเชิญวิทยากรมาบรรยายหรือให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ด้านการส่งเสริมสุขภาพจิต
5. ควรจะจัดให้มีการอบรมครูหรือให้ครูไปเข้ารับการอบรมในเรื่องการให้คำปรึกษา และเรื่องวิธีการแนะแนว ทั้งนี้เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะที่จำเป็นในการให้บริการ แนะแนวสุขภาพ
6. ควรจะจัดให้มีบริการแนะแนวสุขภาพในด้านเนื้อหาทางสุขภาพ เรื่องมนุษยสัมพันธ์ การพัฒนาบุคลิกภาพ การเข้ายา การป้องกันการติดยาเสพติด การป้องกันอุบัติเหตุและการสร้าง ภูมิคุ้มกันโรคให้มากขึ้น

7. ในการสอนวิชาสุขศึกษาครูควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยวิธีการสอนที่น่าสนใจและมีการจัดกิจกรรมพิเศษ เช่นการจัดนิทรรศการ การจัดอภิปรายปัญหาสุขภาพ การสำรวจภาวะสุขภาพของตนเองมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้กับนักเรียนมัธยมศึกษาทุกเขตการศึกษา เพื่อนำมาช่วยประโยชน์ในการปรับปรุงการจัดบริการแนะแนวสุขภาพในโรงเรียนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
2. ควรศึกษาตัวแปรต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เช่น ระดับชั้นเรียน โรงเรียนในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล ระดับการศึกษาและอาชีพของบิดามารดา รายได้ของครอบครัว เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย